

ПАМ'ЯТКА ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Якщо дитина розповідає вам про насильство:

1. Поставтеся до дитини серйозно, покажіть, що ви їй повністю вірите та не звинувачуєте в тому, що сталося.
2. Спробуйте зберігати спокій, задавайте питання у м'якій формі:
- «Чи правильно я розумію, що тобі зробили боляче? Розкажи, будь ласка, як це сталося. Покажи, де в тебе болить?»
3. Заспокойте та підтримайте дитину словами:
 - «Добре, що ти мені сказала. Ти правильно зробила»;
 - «Ти в цьому не винна»;
 - «Така ситуація трапляється і з іншими дітьми»;
 - «Не ти одна потрапила в таку ситуацію, це трапляється також і з іншими дітьми»;
 - «Мені треба сказати декому (психологу, соціальному працівникові та поліцейському) про те, що це трапилося. Вони захочуть задати тобі кілька запитань. Вони допоможуть зробити так, щоб ти почувала себе в безпеці» (Пам'ятайте, Ви можете показати дитині, що Ви розумієте її почуття з цього приводу, але Ви не повинні залишати дитині вибору). Скажіть дитині: «Бувають такі секрети, які не можна зберігати. Наприклад, якщо тобі зробили погано».
4. Не думайте, що дитина обов'язково ненавидить свого кривдника або гнівається на нього – батьки залишаються для неї батьками незалежно від того, як вони поводитися з дитиною, вона продовжує їх любити та боїться зашкодити їм своїми словами чи діями. Тому ні в якому разі не оцінюйте особистість кривдника перед дитиною, оцінити можна тільки ді (наприклад: «так, з тобою вчинили погано»).
5. Терпляче відповідайте на запитання та розвіюйте тривоги дитини.
6. Стежте за тим, аби не давати обіцянок, які ви не зможете виконати (наприклад: «Твоя мама не засмутиться» або «З тим, хто тебе скривдив, нічого не зроблять»).

У жодному разі при бесіді з дитиною не можна:

- бути нетерплячим та перебивати її;
- робити поспішні висновки;
- намагатися завершити думки дитини, її висловлення;
- втрачати зоровий контакт із дитиною, жестами та рухами тіла демонструвати неувважність;
- відповідати недоладно;
- змінювати предмет розмови;
- залякувати дитину (в тому числі тим, що її родичів буде суворо покарано);
- критикувати дитину або глузувати з неї.

Якщо дитина говорить про це в класі:

- покажіть, що ви прийняли це до відома, наприклад: «Це дуже серйозно. Давай ми з тобою поговоримо з тобою поговоримо про це пізніше» (і змініть тему);
- організуйте якнайшвидше розмову з дитиною наодинці (наприклад, на найближчій перерві, під час перерви не обід), повідомте психолога.

Практичний психолог: Янів І. С.